

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

quia in D^owandalia plenius diximus, nunc paucis attigis.
se contenti, abimus.

C A P V T X X I I I .

Imperator autem Fridericus iam tum in Italia rebelibus imminebat: Nam Longobardie ciuitates quādam partibus Alexandri Papae accesserunt, Imperatori rebellantes, urbem nouam contra Ticinum, quā Friderico fauebat, Alexandriam de nomine pontificis appellārunt: C^aesar obsedit Ianuam, quā cum ceteris fauebat Alexandro. Prāmisit autem Reinoldum Colonensem, & Christianum Moguntinū archiepiscopos, & parēm exercitūs, ut urbem Romanam territarent. Venientes autem in Tusculanum, oppidum non longē ab Urbe, vbi res ad pugnam præparauēre, egressi Romani, comperta, contemptaq_z militum Teutonicorum paucitate, illi longè maiori agmine pleni fidutia duxerunt in eos: Teutonici non segnes arma corripiunt, & pugnantes, pauci multis præualuerunt, c^asis ad XII. millia ex Romanis residuos autem fugientes inseguuti, ad Urbis usq_z marina propulerunt. De strage autem cadaverum insulatorum exorta pestis, multos Teutonici agminis perdidit, & in primis Reinoldum Colonensem archiepiscopum, qui superiori oppugnatione Mediolani corpora sanctorū trium Magorum dono accepta Coloniā perduci curauit: vbi permanent magna veneratione in hodiernum. Operā autem precium est enarrare ordinem eius translationis: Annus erat LXVII. post centum atque mille, cū C^aesar Fridericus grauiissima obsidione urget Mediolanum: Ciues ad extremam famem perducti, dedicationis fecere mentionem, promissa in columitate ciuitatis: C^aesar vnum exceptit primarium ex urbe virum, qui rebellionis anthon diceretur, quem etiam poscebat ad supplicium:

plicium: Et ubi comperit abbatissa loci in quo manebant corpora trium Magorum, germana soror eius viri, pacta est cum archiepiscopo Coloniensi vitam fratri: Sciebat enim ciues, et si non leuiter dererent hominem ad supplicium, extrema tamē fame pressos, necessitati cessuros: & pro munere pollicetur sanctas illas reliquias. Sciens archiepiscopus indignationem & implacabilem irā Cæsar is in hominem, honesta fraude circumueniendū putauit Imperatorem, pro munere deposcens quod abbatissa exportaret: Cæsar non cogitans quid moliretur, induxit: Illa fratrem humeris, ut potuit, euexit. Cæsar nō hoc permisisse clamitat. Archiepiscopus fidem promissionis efflagitat, nec facile illum Cæsar contristauit. Ita saluat⁹ ad mortem destinatus: & ille sanctas ex pacto reliquias accepit, quas Coloniā premisit. De Parthia dum venerant Constantinopolim, & inde Mediolanum: Vbi D C LXXI. feruntur annis quievisse. Postea vero idem archiepiscopus apud Tusculanum in castris defunctus, & ipse in ecclesiam suam post sanctas reliquias inducitur. Fridericus quoquè dux Sueviae eadem infectus tabe tum perijt, qui filiam tenebat Henrici Leonis conjugem.

CAPUT XXXV.

Caesar, expugnat⁹ Ianuenſibus, Romam contendit: & iunctis viribus utriusque exercitus, ipsam Vrbem oppugnauit. Aedem diui Petri à Vaticano milibus inseſſam cepit: & fugato Alexandro, idolum suum Paschalem introduxit: Deinde Lateranum oppugnauit. Sed Romani cum cernerent se Imperatoris viribus longe impares, deditiōnem fecerē, imperata se facturos polliciti: in quā etiā rem dedere obsides. Cæsar, rebus ita compotis, residuum exercitū reduxit in Longobardia.